

NORGES HØYESTERETT

Den 15. september 2022 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med justitiarius Øie og dommerne Kallerud og Bergsjø i

HR-2022-1769-U, (sak nr. 22-116510STR-HRET), straffesak, anke over dom:

A (advokat Jan Erik Teigum)

mot

Påtalemyndigheten

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens straffutmåling for narkotikaovertrедelse.
- (2) Ved tiltalebeslutning 18. november 2020 av politimesteren i Oslo ble A tiltalt for ved tre anledninger å ha solgt til sammen cirka 900 gram hasj, jf. straffeloven § 231 første ledd.
- (3) Oslo tingrett avsa 18. februar 2021 dom med slik domsslutning for As del:
 - «1. A, født 00.00.1991 frifinnes.
 - [...]
 5. Sakskostnader idømmes ikke.»
- (4) Påtalemyndigheten anket tingrettens dom. Borgarting lagmannsrett avsa 8. juli 2022 dom med slik domsslutning for As del:
 - «[...]
 3. A, f. 00.00.1991 dømmes for overtrедelse av straffeloven § 231 første ledd sammenholdt med straffeloven § 79 bokstav b til fengsel i 7 – sju – måneder.
 4. A, f. 00.00.1991 dømmes til å tåle inndragning av 40 000 – førtitusen – kroner til staten, jf. strl. § 69.»
- (5) A har anket til Høyesterett. Han har anført at den utmålte straffen er for streng, og at samfunnsstraff må vurderes. Videre har han gjort gjeldende at inndragningsbeløpet er satt for høyt.

- (6) *Påtalemyndigheten* har anført at både straffen og inndragningen er riktig utmålt.
- (7) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ble frifunnet i tingretten, men domfelt i lagmannsretten for det forholdet anken gjelder. Han har derfor ankerett til Høyesterett. Dette innebærer at anken bare kan nektes fremmet dersom ankeutvalget enstemmig finner det klart at anken ikke kan føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. Nektelsesbeslutningen skal i tilfelle begrunnes, jf. § 323 andre ledd andre punktum.
- (8) Ved lagmannsrettens dom ble A dømt til fengsel i syv måneder. A har anført at straffen er for streng.
- (9) Utvalget oppfatter anførslene slik at lagmannsrettens utgangspunkt på fengsel i seks måneder ikke er bestridt. Utgangspunktet er i samsvar med praksis, jf. HR-2021-2481-A avsnitt 19.
- (10) I skjerpende retning har lagmannsretten vektlagt at A hadde en mer overordnet rolle i narkotikavirksomheten enn en «alminnelig» selger, og at han var drevet av profittmotiv. Videre var det skjerpende at salgene skjedde til en han hadde hatt en tillitsrolle overfor. På denne bakgrunn ble straffen skjerpet med to måneder. De nevnte momenter er relevante, og utvalget kan ikke se at de er tillagt for stor vekt.
- (11) I formildende retning har lagmannsretten lagt vekt på at det hadde gått rundt tre år fra siste forhold i tiltalen fant sted til lagmannsrettens domsavsigelse. Retten ga et fradrag på én måned for tidsforløpet, jf. straffeloven § 78 bokstav e. Det har ikke vært noen ren liggetid i saken. Fradraget på én måned er i samsvar med praksis, jf. blant annet HR-2016-225-S og HR-2020-1349-A.
- (12) Utvalget kan etter dette ikke se at den idømte fengselsstraff er for streng.
- (13) Med utgangspunkt i As misbruk av tillitsrolle og fraværet av rehabiliteringshensyn, fant lagmannsretten det klart at det ikke kunne idømmes samfunnsstraff etter straffeloven § 48. Dette er i tråd med praksis, jf. for eksempel HR-2019-281-A avsnitt 34. For at samfunnsstraff skal kunne anvendes, må det foreligge klare og sterke rehabiliteringshensyn eller andre spesielle og tungtveiende hensyn. Tidsforløpet er ikke tilstrekkelig til å begrunne samfunnsstraff i saken her.
- (14) Ved lagmannsrettens dom er A dømt til å tåle inndragning av 40 000 kroner, jf. straffeloven § 67. Inndragningen gjelder oppnådd utbytte av cannabissalget, basert på fremlagt oversikt over veiledende markedspriser for hasj i Oslo i 2019.
- (15) Forsvarer anfører at inndragningen er for høy, og at retten bør ha en «forsiktig tilnærming og heller sette inndragning for lavt».
- (16) Det følger av Ot. prp. nr. 8 (1998–1999) side 25 at retten skal legge til grunn at utbyttet har det omfang som den oppfatter som mest sannsynlig.
- (17) Veiledende markedspris for én kilo hasj er anslått til 32–52 000 kroner. Lagmannsretten fant det derfor «sannsynliggjort» at A hadde oppnådd et utbytte på 40 000 kroner. Utvalget kan ikke se at lagmannsretten her har begått noen feil.

- (18) Høyesteretts ankeutvalg finner det på denne bakgrunn enstemmig klart at anken ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. Ettersom ankeutvalget enstemmig også finner at anken ikke gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken prøvd i Høyesterett, gis det ikke samtykke til ankebehandling, jf. § 323 første ledd andre punktum.

S L U T N I N G

Anken nektes fremmet.

Knut H. Kallerud
(sign.)

Toril Marie Øie
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)